

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Verlag over het jaar 1921.

Met het jaarverslag zullen we ditmaal kort zijn.

Het ledental, dat op 1 Januari van het vorig jaar 167 bedroeg, vermeerderde met 37. Evenwel bedankten 25 leden, zoodat het aantal op 31 December 179 bedroeg. Het bedanken vond vooral zijn aanleiding in het feit, dat deze leden met het verzamelen van vetplanten waren opgehouden.

Wij wenschen hieraan een enkele opmerking voor de toekomst toe te voegen. Een pas beginnend verzamelaar is, wanneer tengevolge van vorst of anderzins z'n planten verloren gaan, zoo dikwijls direct den lust ontnomen om weer met verzamelen te beginnen. Anderen kunnen dit om financieële redenen niet. Mochten zich in het vervolg onder onze leden zulke gevallen voordoen, dan moet niet direct den moed verloren ! Allerminst het lidmaatschap onzer vereeniging opgezegd ! Geeft van Uw ongeluk even kennis aan onzen secretaris, dan kunnen wij in de ruilrubriek hiervan mededeeling doen. Zeker zijn er dan wel beter gesitueerde leden die door het afstaan van enkele stekjes zoo'n lid weer aan den grondslag voor een nieuwe collectie wil helpen!

Van de bibliotheek die met een 9-tal werkjes werd uitgebreid en op 31 December 26 nummers telde, werd 30 maal gebruik gemaakt. Het bekende plaatwerk "Bluhende Kakteen" werd aangekocht, doch moeten de banden nog geleverd worden. Hoewel dit werk wegens z'n grooten omvang niet geschikt is om onder de leden te circuleeren, meende het Bestuur het met het oog op de lage valuta toch te moeten koopen. Bij oprichting van plaatselijke afdelingen of in andere gevallen zal het in de toekomst zonder twijfel zijn nut kunnen doen.

Ons orgaan „Succulenta" breidde zich aardig uit. Omvatte de eerste jaargang 24 en de tweede 54 pag., in 1921 bereikte het een omvang van 80 pag., terwijl 13 afbeeldingen den tekst versierden. Een speciale dankbetuiging aan het adres van den heer De Laet te Contich bij Antwerpen mag hier niet achterwege blijven. De heer De Laet toch stelde steeds geheel belangeloos zijn fraaie cliché's geheel ter onzer beschikking, ja wenschte zelfs de portkosten niet eens vergoed te zien.

Wat de correspondentie betreft, deze was nog al omvangrijk; ontvangingen werden 118 brieven en 117 briefkaarten binnenland, 8 brieven en 10 briefkaarten buitenland, Verzonden werden 127 brieven en 76 briefkaarten binnenland, 8 brieven en 10 briefkaarten buitenland.

Tot zoover wat het afgelopen jaar betreft.

Aangaande den nieuwen jaargang behoeven we niet veel te zeggen. Men herleze nog eens de „Meditatie" van onzen voorzitter in het Januari-nummer, en brenge de daarin geuite wenschen in vervulling!

Elk lid trachte zooveel mogelijk nieuwe leden te winnen! Dan kan

„Succulenta” nog mooier worden. Dat de uitgever en uw bestuur steeds hun best doen ons orgaan zoo aantrekkelijk mogelijk te maken, zal u uit dit en het vorig nummer wel voldoende blijken. Zoo willen wij gaarne doorgaan, doch 't brengt dan begrijpelijker wijze ook meer kosten mee.

Wie dus over een ruime beurs beschikt, verrasse onzen Penningmeester eens met een extra contributie? Wie kans ziet advertenties geplaatst te krijgen, stelle hiermee den uitgever of ondergeteekende in kennis. Allen meegewerkt den bloei onzer vereeniging te bevorderen!

Uw secretaris, G. D. DUURSMA.

Neoabbottia paniculata (Lam.) Britt et Rose.

Een nieuw Cactusgeslacht.

In „Succulenta” 1921, no. 7, pag. 50, heb ik een en ander medegedeeld over deze wedergevonden cactus en toen beloofd er later nog

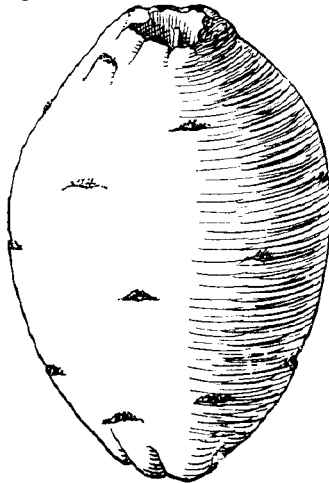
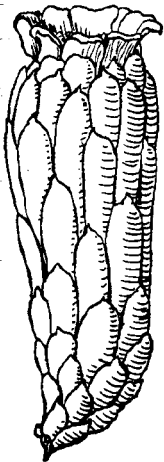

fig. 4. *a* bloem en *b* vrucht van *Neoabbottia paniculata*.

eens uitvoeriger op te zullen terugkomen, aan welke belofte ik hiermee thans voldoe.

Hoewel ik reeds een beschrijving van de plant zelve gaf, doen de hier bijgevoegde 3 cliché's, die het *Smithsonian Institution*, tot mijn groote blijdschap, zoo welwillend was mij ter reproductie af te staan, mij besluiten nog een en

ander daaraan toe te voegen.

In groeiwijze stemt *Neoabbottia* overeen met het geslacht *Dendrocereus* (= boomvormige *Cereus*) daar volwassen planten die 6 tot 10 en meer meter hoogte bereiken, een hoogen houtigen stam hebben, die een vrij uitgebreide kroon van takken draagt, zooals wij dat bij de gewone loofboomen kennen.

De takken gelijken op die van *Acanthocereus* en de smalle zoom der bloemen doet denken aan die der *Leptocerei*, doch van al deze geslachten is *Neoabbottia* daardoor verscheiden, dat de bloemen aan de uiteinden der takken ontluiken en door de vorming van een soort van *Cephalium*.

De nieuwgroei, die zich steeds uit de uiteinden der takken ontwikkelt en waarvan fig. 2, een topgedeelte van een volwassen plant, een duidelijk beeld geeft. (Men zie ook *a* en vooral *e* van fig. 3, waar de takken meer en detail voorkomen) is bij *Neoabbottia paniculata* sappig en, bijna zonder uitzondering, 4-ribbig, zoo ook de stengel die later tot den houten stam wordt omgevormd.

Van Mr. H. M. Pilkington die in Haiti voor de Doctoren Britton en Rose materiaal verzamelde en foto's nam, ontvingen de auteurs eveneens een groot aantal te velde bijeengebrachte gegevens, die in het inder-

tijd genoemde geschrift „Smithsonian mis cellaneous collections”, .vol. 72, no. 9, opgenomen werden.

Hierin vind ik o.a. dat deze cactussoort, daar te lande, tot geen enkel

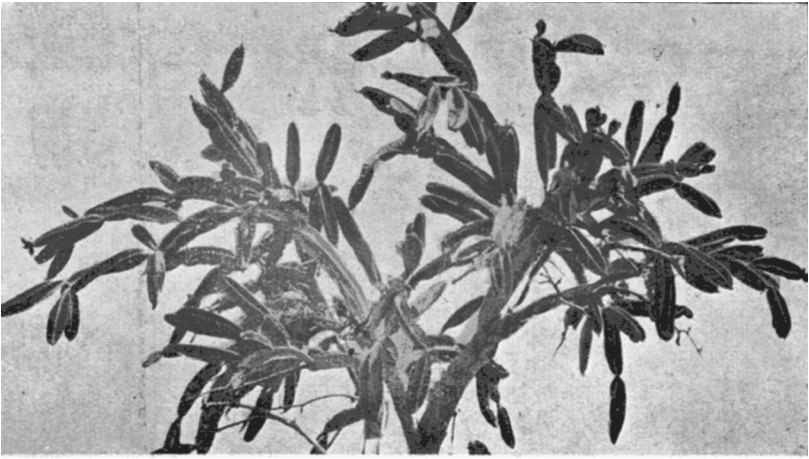

fig. II. *Neoabbottia paniculata*.

doeleinde gebruikt wordt. Alleen de verdroogde, doode takken, worden als toortsen gebruikt waartoe zij door hun helder, rookvrij, licht uitstekend geschikt zijn.

Ook de wasachtige, bleek rose-gestreepte, gele vruchten die eenigszins zuur van smaak zijn, worden door mensch noch dier genuttigd. Zooals ik reeds schreef, komen de bloemen en dus ook de vruchten als regel eindstandlg voor. Daartoe ontslaat uit den top van de uiterste takken een soort cephalium, welks aard nog niet volkomen bekend is.

Aanvankelijk vertoont het zich als een groot, viltig areool waaruit, totdat het tenslotte een lengte van plm. 7 cM. of meer bereikt heeft, achtereenvolgens meerdere series bloemen ontspringen.

Van deze bloemen raken gemeenlijk slechts 2 bevrucht, zoodat de meeste takken dan ook slechts 2 en hoogst zelden 3 of 4 vruchten dragen.

Na langen diensttijd als vruchtproducent (een 20 jaar bijvoorbeeld), is al het vilt verdwenen en blijft er slechts een uitgeteerden. 4 of 5 kantigen tak over (zie fig. III c en f).

Dat die vruchtdragende takken een bijzondere opdracht hebben blijkt wel daaruit dat de areolen, die zich bij de gewone takken op de kanten der ribben bevinden, zich hier terugtrokken in de groeven of diepten tusschen de ribben en daar een aaneengesloten band van vilt vanaf de basis tot den top vormen.

Aan de hand van fig. 1a, een bloem op natuurlijke grootte, behoef ik de bloemen niet nader te beschrijven, doch kan volstaan met te vermelden, dat de op vruchtbeginsel en bloembuis voorkomende schubjes groen — en de eigenlijke bloemkroonblaadjes groenachtig-wit — van kleur zijn.

De uitgebloeide bloemen blijven een tijd lang als verdorde resten aan den top der vruchten aanwezig, doch vallen tegen dat deze laatsten rijp zijn af en laten dan een komvormige holte achter.

De vruchten (fig. 1b) bevatten een massa kleine, bruinachtig-grijze tot zwarte zaden met een zeer ruwen huid.

Bij het door Mr. Pilkington verzamelde materiaal bevond zich ook een partij zaad waarvan ik zoo gelukkig was een gedeelte te erlangen, dat ik als het weer wat zachter wordt zal uitzaaien.

Ik stel mij voor zoo spoedig de plantjes een voldoende grootte bereikt hebben, daarvan een aantal voor onze leden beschikbaar te stellen.

De letters *b* en *d* van fig. 3 duiden jonge plantenaan van *Cephalocereus polygonus* (Lam.), Britt. et Rose (syn. *Pilocereus polygonus* (Schumann), welke cactussoort vaak epifytisch op *Neoabbottia paniculata* voorkomt.

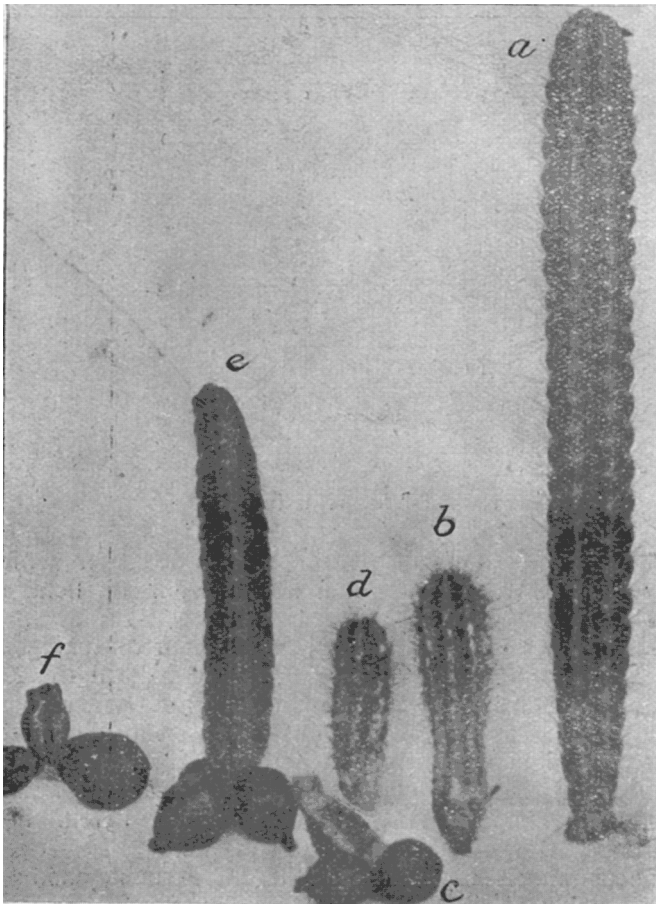

fig. III. *Neoabbottia paniculata* en *Cephalocereus polygonus*.
lata voorkomt.

's-Gravenhage, Februari 1922.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

De groei van vetplanten en het gebruik van kunstmest.

Vele plantenliefhebbers zijn van meening, dat vetplanten zeer langzaam groeien en willen zich daarom met de cultuur ervan niet inlaten. Dit heeft ook mij langen tijd weerhouden, eenige succulenten aan te schaffen. Doch nu ik gedurende enkele jaren de ontwikkeling van mijn exemplaren gevolgd heb, is mijn ondervinding, dat de groei dikwijls verrassend snel kan zijn; vooral wanneer men de voorwaarden zoo gunstig mogelijk maakt.

Evenals bij alle planten, zijn ook bij de succulenten de voorwaarden voor een krachtige ontwikkeling: voldoende zonlicht, warmte, vocht en voedsel. Ook voldoende voedsel; juist dit wordt wel eens over het hoofd gezien.

De zoogenaamde hongercultuur is hier het gevolg van, maar geeft

geen goede resultaten. Ook vetplanten wenschen een voedzamen bodem, die alles bevat, wat zij voor hun groei en bloei noodig hebben en een doelmatige bemesting, kan op zijn tijd gunstige gevolgen hebben.

Het zou natuurlijk dwaasheid zijn in den winter te gaan mesten, wanneer de plant zijn rusttijd heeft of wanneer zij pas verpot is. Als de groei eenmaal begonnen is, mogen wij die evenwel door bemesting aanwakkeren en bevorderen.

Nu kan men hierbij gebruik maken van natuurlijke meststoffen b.v. koemest. Deze is echter niet altijd door ieder gemakkelijk te verkrijgen, terwijl in sommige gevallen kunstmest boven natuurmest te verkiezen is.

Voor kamercultuur b.v. is kunstmest bijna de eenig bruikbare. Men heeft er evenwel voor te zorgen, dat men betrouwbare meststoffen, gebruikt. De Amsterdamsche superfosfaatfabriek brengt pakjes in den handel van 100 en 250 gram die een deugdelijke en betrouwbare meststof bevatten. Hiermede heb ik uitstekende resultaten verkregen, waarvan ik er enkele zal mededeelen.

Een *Cereus Speciosus*, plaatste ik in Mei met nog eenige andere cactussen W.O. een *Phyllocactus* en eenige *Opuntia*'s op een plat keukendak. Zij konden hier van 's morgens 9 uur tot 's middags 4 uur van de zon genieten. Om de potten voor te snel uitdrogen te behoeven, plaatste ik ze in een kist met aarde. In de hoeken van deze kist werden stokjes gestoken, waartusschen draden zwart garen gespannen werden. Dit was noodig om de musschen op een afstand te houden. Reeds meermalen toch was het mij overkomen, dat de jonge knoppen waaruit zich nieuwe loten of bloemen zouden ontwikkelen, er door de musschen werden uitgepikt.

Toen de planten eenmaal begonnen te groeien, ging ik ze wat van bovengenoemde kunstmest toedienen. Om de twee à drie weken, strooide ik op de potten, die de grootte hadden van een gewone geraniumpot, een glad gestreken theelepeltje meststof ; de kleinere potten kregen naar verhouding minder.

Eind September werden de planten binnengehaald. Zij verkeerden alle in uitstekenden staat. De groei was bijzonder goed geweest. Vooral bij de *Cereus* was deze opvallend. Er hadden zich bij de vier loten die de plant bezat, in dezen éénen zomer twee nieuwe ontwikkeld, waarvan de grootste een halve meter lang was. Ook waren de nieuwe loten veel forscher en krachtiger dan de reeds aanwezige, die zich bij den kweker hadden ontwikkeld. Dezelfde plant gaf het volgende voorjaar in Mei 5 schitterende bloemen van buitengewone grootte.

Bij een *Gasteria maculata* was de uitslag eveneens verrassend. Ik ontving deze plant uit Duitschland, zonder pot, in het midden van den zomer, dus in een ongunstigen tijd. Nadat de plant geworteld was, gaf ik ook haar van tijd tot tijd wat meststof; reeds in het tweede jaar. ontwikkelde zich een bloemstengel van meer dan een meter lengte, die zonder steun recht overeind, stond en een menigte bloemknoppen droeg die alle tot bloei kwamen.

Dit zijn slechts enkele sprekende voorbeelden ; maar ook bij andere vetplanten uit mijn verzameling van ongeveer 30 stuks heeft het gebruik van kunstmest niets dan goeds uitgewerkt. Ik heb ze zelfs toegepast bij exemplaren uit mijn plantenkasje, die maar in kleine stekpotjes stonden. De hoeveelheid die men dan geeft, mag niet grooter zijn dan de inhoud van een groene erwt.

C. TH. B.

Wordt vervolgd.

Aardige *Mesembrianthemums*.

I.

We willen het nu eens niet hebben over de bekende mimicry-vormen van dit geslacht, daarop is in dit blad reeds herhaaldelijk de aandacht gevestigd, doch over een paar andere soorten, die, wat hun schoonheid en dankbare bloei betreft, eene nadere bespreking ten volle verdienen.

Allereerst *Mes. spectabile*. Vorig jaar kreeg ik van een onzer medeleden een stek, die ik binnenshuis hield en ondanks het feit, dat er wel groei in de plant bleek te zitten, kon ik er maar geen bloemen aan krijgen. Er moest dus iets aan de kweekwijze haperen. Na een gelukkige overwintering heb ik er toen op verzonnen het dan maar eens buiten te probeeren, van het eene uiterste in het andere dus, wat bij vetplanten heel vaak verrassende resultaten geeft. En zoo ook hier. Tegen een rotspartijtje, gemaakt van groote sintels met wat cement er tusschen, word de slappe stengel, die ik had overgehouden, uitgeplant. Heel spoedig ging deze aan den groei en het eind is geweest, dat ik een plant kreeg, die met meer dan honderd bloemen gebloeid heeft, onafgebroken door van Juli totdat de vorst inviel. Maar toen was het ook ineens uit, want zelfs een enkele nachtvorst deed de plant totaal verdwijnen. Natuurlijk had ik de voorzorg genomen bijtijds stekken te steken en die staan op een veilig plaatsje binnen. Nu zal de warme droge zomer wel bevorderlijk geweest zijn aan deze overstelpende bloei, maar in ieder geval is toch wel gebleken, dat voor deze soort een plaatsje buiten in de volle zon het ware is. De grondsoort, waar ze in stonden was klei, gemengd met sterk bemeste tuinaarde. Over de soort zelf kan ik kort zijn. Evenals de meeste Mesems. is ze afkomstig uit de Kaap. Ze werd reeds in 1787 naar Engeland overgebracht. De plant vormt lage gedrongen liggende takken, alleen de bloeitakken staan recht overeind. De driekantige bladeren zijn blauwachtig berijpt, terwijl de groote bloemen van een zeer sprekend violet-rood zijn, wat met elkaar een zeer fraai contrast vormt. Alles bijeengenomen is het dus wel een plant, die aanbeveling verdient.

H.

Vetplanten in den zomer buiten op losse groepen.

1.

In den afgelopen zomer hebben wij, door onze planten buiten op een verhooging voor en tusschen steenstukken te plaatsen, er zeer veel genoeg van ondervonden.

Menig bloemen- en plantenliefhebber vindt de vetplanten wel aardig, maar vreeselijk stijf. Wanneer men ze echter op een natuurlijk gevormd rotsgroepje plaatst, liefst gevormd van steenen die de natuur zelve oplevert (boomwortels of stonken zijn de geschikte schuilplaatsen voor allerlei ongedierte) en men begint met een ophooging te maken van wat doorlatend materiaal, grove grind, kalkpuin, Sintels enz., waarover wat teelaarde gebracht wordt, waarop en waartusschen men de steenen rangschikt en men gaat dan zijn planten er tusschen schikken, liefst zoo los mogelijk, dan kan men al heel wat variatie aanbrengen.

De potranden bedekt men met wat kleinere steentjes.

hier en daar vult men zijn groep aan met wat vlug groeiende rots- of alpenplantjes, waaronder heel mooi bloeiende, terwijl weer anderen tusschen en over de steenen groeien. Eigenaardig hoe mooi velen dan

onze vetplanten vinden. Niemand gaat ongemerkt zoo'n groepje voorbij.

Deze wijze van opstellen zal ieder bevallen en onze vetplanten komen er op zijn voordeeligt op uit.

Planten welke niet de volle zon verdragen, zet men bijv. in de schaduw van een steen of achter een hogere plant.

Agave's, Aloë's, Echeveria's, Mesembrianthemums, Opuntia's en vele anderen leveren prachtig materiaal voor dergelijke groepen.

De planten komen mooi uit en krijgen er zoo'n echt natuurlijke kleur, terwijl ook de bloei van sommige soorten er door bevorderd wordt.

Waar de overgang naar buiten, in de volle zon altijd betrekkelijk voorzichtig moet geschieden, doet men dit liefst bij donker weer, de planten gewennen dan al spoedig aan de zon en krijgen niet zoo gemakkelijk brandplekken, wij kunnen dit ook ondervangen door er de eerste dagen wat rijsjes over te leggen of voor te plaatsen.

Een volgende maal een opgave van geschikte meest winterharde rots- en alpenplanten, welke met succes voor aan- en bijvulling gebruikt kunnen worden, en waar men zelfs op beperkte ruimte, dergelijke groepjes kan aanbrengen.

Leeuwarden.

G. J. BOESCHOTEN.

Kamerkasjes.

Naar aanleiding der bespreking van het artikel in het Nordisk Kak-tus Tidsschrift over cactussen in hun winterkwartieren (zie "Op den uitkijk" in "Succulenta" no. 1) wil ik even mededeelen hoe door liefhebbers, die een weinig kunnen knutselen, een aardig kasje is te maken.

Ben houten bodem 50 bij 33 cM., met vier opstaande wanden 10 cM. en vier spijltjes, waarvan de voorste 33 en de achterste 36 cM., in de hoeken der wanden vastgemaakt. In de spijltjes wordt een spons gemaakt, zoodat de ruiten op de wanden passen (draag zorg voor goed gesneden glas). Dan komt op de zij- en achterkant een lijstje, iets over de voorspijltjes heen, zoodat de voorruit er uitgenomen kan worden. In de lijstjes komt een vlakke spons, zoodat de bovenruit er in past, precies op de voorruit. Zodoende krijgt men geheel glas aan de voorzijde. Meet de voorruit het laatst.

Verleden zomer maakte ik een dito kasje van iepen hout, dat ik daarna verniste, dan kan het ook met succes buiten staan, terwijl naar keuze met voor- of dekruid gelucht kan worden.

Van uitdrogen der planten heb ik geen last, daar de potjes ingegraven zijn, en de aarde rondom de potjes zoo nu en dan ook eens nat gemaakt wordt.

Ik heb in mijn kasje een dertigtal jonge planten, waarvan de grootste achteraan geplaatst, en kan ieder liefhebber aanbevelen zich ook zoo'n kasje aan te schaffen.

Vlaardingen.

KORTLAND.

Op den uitkijk.

Gesamtbeschreibung der Kakteen. Blijkens advertentie in het "Monatschrift für Kakteenkunde" is van Schumann's bekende *Gesamtbeschreibung* een herdruk in bewerking. De prijs zal maar even 500 Mark bedragen.

K. Dinter naar Afrika. De heer K. Dinter, voor den oorlog belast met botanische onderzoekingen in Duitsch-Zuidwest-Afrika, gaat bin-

nenkort weer een reis naar genoemd gebied ondernemen en wensch zich ook voor buitenlandsche belangstellenden te belasten met het verzamelen en verzenden van zeldzame vetplanten of zaden, (zooals *Mesembrianthemums*, *Stapelia*, *Euphorbia*, *Aloë*, *Crassula* enz. Wie zich hiervoor interesseert, stelle zich ten spoedigste met den heer K. Dinter in verbinding (adres : Jägerstrasze 3, Bautzen).

Crassula pseudolycopodioides. Naar aanleiding van ons bijschrift op bladz. 41 in *Succulenta* no. 9 van 3 Sept 1920, schrijft de heer V. G. Ploem te Kerkrade : "Ik heb in December een *Crassula pseudolycopodioides* in bloei gehad. De schubjes van dit plantje staan losser aan den stengel gerangschikt dan bij *Cr. lycopedioides*, de bloemjes zijn een weinig grooter, 2 millimeter in doorsnede, helder geel gekleurd en staan paarswijze in de bladoksels".

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN :

A. Spakler	Haarlem	Vondelstraat 93.
L. Schorer	Culemborg	„'s Heerenhof".

CONTRIBUTIE.

Beleefd verzoek ik onze leden op ingesloten formulier van den Postgirodienst het bedrag der contributie over 1922 in te vullen en het, voorzien van 5 cents postzegel, aan het postkantoor te bezorgen, waar dan meteen het bedrag gestort moet worden.

Het strookje, dat men van den postambtenaar terug ontvangt, ge-lieve men als bewijs te beschouwen.

Ik vertrouw, dat alle leden zoo mogelijk *in den loop dezer maand* voor toezending zullen zorg dragen, het is een kleine moeite; men bespaart mij een herhaald verzoek om inzending en maakt het dis-poneeren per postkwitantie overbodig.

Ik herhaal hierbij de opwekking van onzen secretaris in het jaar-verslag: wie op geleidelijke uitbreiding en verfraaiing van „*Succu-lenta*" gesteld is, late dit, wanneer de beurs het toelaat, blijken door *verhoogde contributie*.

Dus op uw aller medewerking rekenend,
Postgiro 34088,
Rotterdam.

De Penningmeester,
J. M. VAN DEN HOUTEN.

CORRESPONDENTIE.

J. K. K. te V. De door u bedoelde *Millaria* heet *M. umbrina* var. *Roessingii*, welke door meergedrongen groeiwijze en dichter bestekeling van den typevorm verschilt. Ook maakt hij spoediger nieuwe uitloopers.

Mevr. L. te B. Uw postwissel en losse nummers in dank ont-vangen, doch kan u tot mijn spijt niet meer aan den eersten jaargang helpen.

RUILRUBRIEK. Wie onzer leden helpt een beginner tegen vergoe-ning van port- en onkosten aan stekjes van cactussen en andere vet-planten? Bij voorbaat beleefd dank. Adres: W. B. Leenheer te Heinenoord.